

Senior-Nyt

Nr.3-September 2007

Webmasteren har forandret sig lidt på det sidste

Senior- Nyt

Officielt klubblad for landsforeningen

Senior-MC-Danmark

Nr. 3, september 2007, 23.årg.

Udkommer 4 gange årligt og sendes til alle medlemmer.

Dette nr. er trykt i 300 expl. hos Via Print, Skive.

Bestyrelsen

Formand: Dorthe Ullerup Kløvermarken 24 9310 Vodskov Tlf. 9829 4110 Mobil. 2422 8673 mcdorthe@mail.dk	Næstformand og Foreign Affairs: Lene Aggerholm Kristensen Lyngvænget 31, Glyngøre 7870 Roslev Tlf. 9773 1448 Mobil. 4092 3778 lak@fibermail.dk	Kasserer: Lis Marrup Sølvgade 71, Hallund 9700 Brønderslev Tlf. 7735 5412 Mobil. 6167 5049 Lis.marrup@tele2adsl.dk
Redaktionen: Erling Christjansen Holmevej 38, Annisse N 3200 Helsingø Tlf./Fax 4879 6214 Mobil. 2098 6214 emc@christiansen.mail.dk	Bestyrelsesmedlem: Pia Laursen Egevej 22 4220 Korsør Tlf. 5838 0587 jepi@laursen.mail.dk	Bestyrelsesmedlem: Hans Sieg Pedersen Bjarkesvej 104 7800 Skive Tlf. 9751 1443 Mobil. 2851 1443 Sieg-pedersen@webspeed.dk

Øvrige

Suppleant:	Kasserer suppleant: Eddy Marrup Sølvgade 71, Hallund 9700 Brønderslev Tlf. 7735 5412 Mobil. 5099 7900 Eddy.marrup@tele2adsl.dk	Klubeffekter:	Redaktør-suppleant: Finn B. Paulsen Møllevænget 17, Voldum 8370 Hadsten Tlf. 8649 1153 Mobil. 2512 2418 finn@paulsen.be
-------------------	---	----------------------	--

www.senior-mc-danmark.dk

Kontingentet udgør årligt	kr.250,-
For ægtefæller	kr.125,-
For samboende	kr.125,-
Indmeldelsesgebyret er for alle	kr.100,-

Klubbens bankoplysninger
Reg. 9024 Kontonr. 000 01 28279

**Næste nummer af Senior-nyt udkommer i december 2007,
Deadline for bladet er mandag d. 29. oktober 2007.**

Blæst og regn

Allerførst en orientering:

Der har været nogen blæst i bestyrelsen, som kulminerede på mødet ved sommertræffet.

Her blev der afgivet erklæringer om mistillid til formand og næstformand. Den øvrige bestyrelse bakkede disse to op, og konsekvensen heraf blev, at Ole Nyvang nedlagde sit mandat i bestyrelsen og meldte sig selv og Kisses ud af klubben

Dernæst til det, som klubben egentlig bør handle om – nemlig kørsel og samvær på motorcykel. Vi husker alle det vidunderlige sommervejr, vi havde på sommertræffet – og **det** er godt at kunne huske tilbage på, for vejret siden da har været præget af noget, der er meget vådt. Lige nu midt i juli længes vi efter at kunne planlægge ture og sommerferie i tørvejr uden risiko for at blive skyllet af banen af uvejr, som jeg lige har hørt om skete for en mc'ist i England. Vejret til trods kører seniorerne nu alligevel på de planlagte ture – til madpakketure, små træf og kaffemøder, og mange stuver alligevel sine pakkenelliker sammen og tar på mc tur rundt i verden. For seniorerne er ikke pivede!

Alligevel sender jeg her i skrivende stund en hilsen til vejr-guderne om at give os noget solskin og godt vejr resten af sommeren – det under jeg alle, så vi også kan få nogle tørre sommerferie oplevelser at se tilbage på. Og vi har meget til gode endnu – der er fortsat kaffemøderne i Skive og på Hallund Kro, hyggeweekend i Svendborg, som Bodil og Karl Erik står for, hyggeweekend ved Rold Skov MC, som Jørn Møller står for, træffene i udlandet, minitræffene og ikke at glemme efterårstræffet i Ebeltoft, som Bente & Co. står for. Det er ikke alle, jeg kan være med til, men jeg ved, at der vil være god stemning og hygge, når Senior MC deltager. Takket være Jer arrangører, der gider gøre en indsats for at få træf og lignende op at stå. At klubbens træf er populære er sikkert – det er noget, som medlemmerne ser frem til. Senest sommertræffet, der som noget nyt blev holdt på en kaserne. Arrangørholdet var spændt på, hvordan dette blev modtaget – og jeg kan kun sige, at det var en succes. Det var et veltilrettelagt og fint afviklet træf, hvor man grupperede sig rundt omkring kaserne. Her blev der hyggesnakket, skålet og byttet løgnehistorier – og også vore udenlandske venner nød træffet. Der var skaffet drømmesenge til indendørs overnattende, alle bruserne virkede – det fungerede fint. Kasernemester Anders Henriksen fortalte om kasernens historie, så Erling fik tårer i øjnene – han havde nemlig som

ungersvend gået og skruet på noget grej på kasernen for mange år siden - vist dengang Kong Kristian gik i korte bukser

Sådan nogle gode træf skal vi blive ved med at have – vi skal ikke være bange for at prøve nyt, hvor vi som

her, får mulighed for at ”komme inden for kasernens hegn” og se og høre noget herom.

Hermed ønsker jeg Jer alle en rigtig god sommer!

Vh **Dorthe**

-----0000-----

Kontingent

Med det næste blad udsendes indbetalingskort til indbetaling af kontingent. Kontingentet som er kr.: 250,- for ordinære medlemmer og kr.: 125,- for husstandsmedlemmer forfalder 1/1-08 og skal være indbetalt senest 1/3-08 for at bevare medlemskabet.

-----0000-----

Hermed kørevejledning Til Bogensholmlejren på Mols

Efterårstræf i Bogensholmlejren ved Ebeltoft Fuglsøvej 27, 8400 Ebeltoft. Tlf. 8636 2231
14.-16. september 2007

Stedet hvor vi skal være på efterårstræffet er på Mols, nærmere bestemt Bogens Strand ved Femmøller. Og da strand indgår i stedets navn, vil det være en god ide at tage badetøj med, da det ligger meget tæt ved vandet. Der er gode muligheder for overnatning indendørs i 4-6 personers værelser og masser af teltplads udenfor. Huset er firelænget med en dejlig lukket gårdhave i midten.

Kørevejledning
Fra Århus/Randers

Følg motortrafikvejen mod Grenaa og Ebeltoft (rute 15/21)
I lysreguleringen hvor motortrafikvejen ender, drej til højre ad rute 21 mod Ebeltoft.
I Egsmark lige før Ebeltoft drej til højre mod Femmøller og Mols.
I rundkørslen ved Femmøller køør af 2. vej mod Fuglsø og Helgenæs. Efter 3-4 km. Ligger Bogensholmlejren på venstre side. Stedet kan ikke ses fra vejen, så kik godt efter senior skiltene.

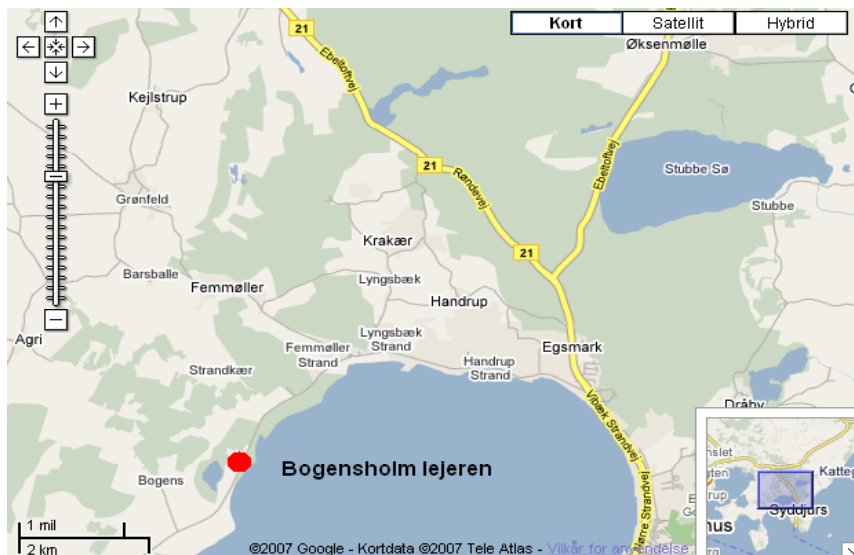
Fra Sjællands Odde
Følg vej nr. 21 igennem Ebeltoft, i Egsmark lige efter Ebeltoft, drej til venstre mod Mols og Femmøller. Herefter er ruten den samme som fra Randers/Århus.

Prisen for at deltage er for indendørs overnatning kr.: 400,- og for overnatning i eget telt kr.: 300,- Beløbet kan ved homebanking overføres til kontonr.:

9024 - 0000128279.
Betalingsfrist d. 24. august.

M.v.h.

Peter Therkildsen

-----0000-----

Løvfalds- & madpakketure.

Lørdag d. 22/9 & Søndag d. 23/9

Vi mødes på Køge Torv kl. 10,00
Man er velkommen til at deltage begge dage, hvis der er tid og lyst.

P.S. Husk madpakken

Med venlig hilsen

342-46 William

-----0000-----

Madpakketur med elektriske ladninger

Lørdag lige midt i juli mødtes 20 garvede seniorer på parkeringspladserne ved Elmuseet ved Tange Sø. Nogen havde trodset regnvejret – andre var mere heldige og havde kun kørt i tørvejr. Elmuseet ligger på et stort område med mange bygninger, og der er udstillinger i dem alle, på alle etager. Der var noget for enhver smag og temperament – og det var da også en noget spredt samling seniorer, der denne gang var på madpakketur. Nogen spiste leverpostejmaden i det fri ned til søen, og andre i Picnichytten med udsigt til vindkraftudstillingen. Der var en strøm af oplevelser, hvis man havde tålmodighed til at studere det hele – og det havde Jørgen Sigaard. Han var sandt at sige museet en værdig gæst. Specielt syntes **jeg**, det var skægt at se

de boliger, der var indrettede fra 20'erne, 30'erne og 50'erne. Og gud hjælpe mig om ikke Kaptajn

Jespersen begyndte at kommandere gymnastiske øvelser, da jeg trådte ind ad døren i 30'ers boligen. Han råbte noget med "hærdet legeme", "føre de strakte arme frit op" og "smidigt og smukt bryst" – da gik jeg ud igen. Hans Ole og Bent afsluttede fællesturen med kaffe og kage på havnen i Hadsund. Tak til Jer for arrangementet – jeg håber I også er med på den en anden gang, selvom vi ikke var i sluttet trop.

De bedste hilsener **Dorthe**

-----0000-----

A pro pos **arrangører** til klubbens træf, så har jeg her en liste over dem, der har taget opgaven inden for de seneste 6 år. Det er ofte "Tordenskjolds soldater", der træder til, og jeg mener, at der nu bør ske et "vagtskifte" for nogle vedkommende. Det at være arrangør er hårdt arbejde – men også et sjovt teamwork, hvor du lærer mange af medlemmerne nærmere at kende. Du får gode vejledninger og lister med opgaver, hvordan og hvornår – så du er godt klædt på til opgaven. Får du blod på tanden, så meld dig til én i bestyrelsen.

Samtidig en tak til nedenstående, der har taget tjansen som arrangør ved ordinære træf i klubben (jeg håber alle er nævnt):

2007		Arrangører
Efterårstræf	Bogensholm	Bente Nielsen, Finn og Gitte Hansen, Bette Søren, Brøner, Peter Therkildsen og Inger Jensen
Sommertræf	Næstved kasserne	Kisser og Ole, Pia og Jens Erik, Tove og Per, Hømme

Forårstræf	Hovborglejren, Tranekær	Jens Grønkjær, Bertel Langhoff, Henny og Ib, Daniel og Göran og Bjarne Madsen
Vintertræf	Kølhøjhus, Astrup	Lis og Eddy, Hanne Poulsen og Bruno Pedersen
2006		
Efterårstræf	Skovgården	Jens og Lone Grønkjær, Bertel, Britta Hansen – Finn Paulsen i baren
Sommertræf	Arnum Skole	Kirsten Virring, Klaus Brandt, Bodil og Karl Erik Torben Pedersen, Peter Nissen, William
Forårstræf	Hvide Klit, Sæby	Bent Maysfeldt, Jørn Møller, Peter Nissen, William, Poul Fleicher, Dorthe - Inger Møller og Karen Nielsen i baren
Vintertræf	Pedersborg	Pia og Jens-Erik, Kisser og Ole
2005		
Efterårstræf	Trevældscentret	Jens Børge og Annalise, John Paulsen, Charlotte Rossau, Harry Søvendahl og Kaj Pedersen
Sommertræf	Kongelejren	Tove og Preben (Per) Nielsen, Marianne Svendsen, William, Kisser og Allan, Britta, Jørgen Holm
Forårstræf	Lerbjergcentret	Lone og Jens Grønkjær, Inga og Svend Erik Albrechtsen, Carsten Frederiksen
Vintertræf	Røddinglundcentret	Aase og Bertel, Michael Damgaard og Vibeke, Tove og Erik Jensen
2004		
Efterårstræf	Store Klaus	Birte og Knud Hein, Lis Briston, William, Viktor, Carsten Frederiksen
Sommertræf	Remmerstrandlejren	Bente og Bent Raufort, Elva og Jørgen, Ida og Willy, Lillian og Jens, Åge Madsen
Forårstræf	Harrebjerg	Børge Brøner, Jan Nygård, Lene og Jens Ove, Gitte og Jørgen Buch, Just, Anne Balslev, Svend Aa. Madsen,
Vintertræf	Christianssæde	Lene og Gonzo, Jette og Indianer Ole
2003		
Efterårstræf	Stendislejren	Randi og Jan Rotbøll, Else og Niels Glerup, Elly og Flemming
Sommertræf	Kongelejren	Ida Sørensen, Jørn Kok, Lis Briston,

		Michael Damgaard, Peter Bille
Forårstræf	Møllegården	Poul Fleicher, William, Peter Nissen, Ralph Mølders, Jørn Møller, Dorthe
Vintertræf	Skovgården	Ole Johannesen hjulpet af mange af træfdeltagerne (Dorthe tovholder)
2002		
Efterårstræf	Kongelejren	Poul og Winni Holm, Carsten Frederiksen og Lene Stenstrop, Lene og Kurt Olsen
Sommertræf	Harrebjerg	Leif og Monica, Willy og Ida, Jørgen Holm, Randi og Jan (Lene og JOK tovholdere)
Forårstræf	Vork	Ulla og Johan, Kirsten og Marius, Klaus Kristensen, Jørn Møller
Vintertræf	Egerup	Ida Sørensen, Jørn Kok, Peter Bille, Anders P. Andersen

-----0000-----

KBH. DK

t/r

DAFNA. IL

Ideen til den lange tur blev ”plantet” i mit hovedet ca. 15 år før den er blevet til virkelighed.

Den originale ide var at gøre det på cykel. Da jeg startede med lange ture på cykel i Europa, fandt jeg ud af, at turenes længde var afhængig af min beslutning og den tid, jeg havde til rådighed.

Da jeg var kommet hjem efter en af de lange ture, fortalte jeg dem derhjemme at når jeg nåede pensionsalderen, og hvis mit helbred var i orden, ville jeg lave en tur til kibbutz Dafna i Israel. Det er stedet, hvor jeg er født og boede, indtil jeg fyldte 29 år. Da besluttede vi, min kone og jeg, at forlade stedet og flytte til en større kibbutz, København.

I begyndelsen var MC slet ikke inde i billedet. Jeg var vant til at køre ca. 100 km om dagen med sovepose og telt på cyklen og i al slags vejr. Vejret var ikke noget, der ændrede eller forhindrede noget.

Med tiden dukkede MC ideen op, og senere kom kørekortet til, og MC selv. Pludselig fandt jeg ud af at der er anden måde at tage på lange ture, uden et hårdt arbejde og sved. Ideen til den lange tur flyttede sig langsomt fra cyklen til MC`en. Cyklen er ikke blevet forladt, men de rigtigt lange ture er nu overført til dens ” storebror”.

Da dagen kom, og jeg var overgået til pensionist status, ikke lige med min egen vilje, og jeg har fået tid til rådighed, startede jeg at planlægge

turen. Rejse ruten var nemt at finde:
CPH. Dk.—DAFNA. IL. T/R.

Fra mine tidligere erfaringer vidste jeg, at nogle ting skal være på plads, før man tager af sted på de lange veje. Helbred og kondi er vigtigt for at forhindre træthed, og for at holde koncentrationen den lange dag på MC'en, og for at være alene med mig selv hele dagen, uden at det bliver til en belastning. Alle informationer, som man kan skaffe hjemmefra skal samles sammen, for at være fri for dette problem under turen, og så er man fri til at løse de problemer, som ikke kan løses i forvejen.

I første omgang har jeg ladet "Michelin" i computeren komme med forslag til 2 ruter. En fra København til Pireus i Grækenland, på den østlige side af Adriaterhavet, og den anden fra Pireus til København igennem Italien. Muligheden at køre igennem Syrien, blev jeg nødt til at droppe, fordi jeg er født i Israel, og derfor ikke kan få visum til Syrien, selvom jeg den dag i dag kun har dansk pas.

Resultatet af de små ændringer har jeg lagt ind i GPS (satellit navigation), som er monteret på MC når jeg er på lange ture. Senere viste det sig, at GPS'en ville hellere tegne ruten selv, når den har fået "vej point" til ruten. Et besøg på udenrigs ministeriets hjemmeside på Internettet viste, at det ikke er nødvendigt med visum til alle de lande, som jeg skulle køre igennem. De lande var: Tyskland, Tjekkiet, Slovakiet, Ungarn, Serbia-

Montenegro, Makedonien,
Grækenland, Israel, Italien, Østrig.

Da jeg fik besked om at der ventede mig en billet i Pireus, Grækenland, med afgang d. 26.5 gik jeg i gang med de sidste forberedelser. Jeg besluttede, at det skulle tage mig en uge at nå frem.

Ligesom på tidligere ture er Tyskland bare et stort land, som jeg skal igennem. Min families historie i dette land har efterladt mig med kolde følelser overfor deres kultur. Jeg gik ud fra at GPS'en kender dette land. Da jeg bad om ruten, blev jeg spurgt om den skulle bruge den eksisterende rute eller lave en ny ? Jeg bad den om den eksisterende rute. Jeg fik ruten på et kort med størrelsesforhold som viser 200 km, og med 3 lande, og en lille trekant som viste, hvor jeg befinder mig. Uden nogen som helst navigationsoplysninger. Jeg diskuterede ikke og bad om en ny rute, og den foreslog en rute som meget lignede den, jeg var blevet foreslået af en mand på en benzintank (uden jeg spurgte ham). Jeg tænkte at det nok var godt og besluttede at køre efter den – det var jo trods alt to med det samme forslag. På et eller andet tidspunkt tænkte jeg, at det nok ville være godt at checke kortet for jeg havde på fornemmelsen at jeg var på vej mod München og ikke Dresden som jeg skulle. Det viste sig at min fornemmelse var rigtig. Jeg ændrede retning og kørte mod Dresden, uden at ændre noget på GPS'en. Den 'opdagede' det og efter lidt tænketid rettede den sig efter mig. Man kunne

spørge, hvorfor jeg opfører mig overfor GPS'en og 'Banditten' (MC'en) som om de var levende væsner når jeg er alene med dem. Men jeg er jo afhængig af dem, og behandler dem derfor som jeg synes de fortjener.

Jeg troede at jeg havde fået tæmmet GPS'en, men allerede dagen efter gik historien igen. Dens undskyldning var, at kortene ikke passede præcist og foreslog derfor at lægge en ny rute. Det er synd at den slags bemærkninger kom på vejen og ikke på computeren derhjemme.

På grund af det sene tidspunkt valgte jeg at stoppe ved et dyrt motel lige inden Dresden. Nok mest på grund af træthed brugte jeg ikke de erfaringer som jeg ellers har fra en tidligere tur to år tidligere. På den anden siden af Dresden ligger der nemlig mange billige moteller.

Valget af ruten til Prag er et smagsspørgsmål. To år tidligere anbefalede en kollega, som har familie i Prag, at jeg ikke tog hovedvej E55, fordi alle lastbiler kører denne vej. Dengang tog jeg en anden rute. I dag, med mine erfaringer, vil jeg foreslå hovedvej E55, fordi det faktisk er en smuk vej. Man kører langsommere på grund af lastbilerne, det er rigtigt, men det er det værd, fordi omgivelserne er så smukke.

Ved paskontrollen var der ingen problemer. Lastbilerne kom i en bane for sig selv, sådan at personbiler gik hurtigere igennem. Paskontrollen for motorcyklister er en oplevelse og

fremkalder smil ved enhver grænseovergang, for der findes intet pasbillede som svagt ligner en motorcyklist iført hjelm. Men fordi man vil have en hurtig, glidende overgang, for ikke at standse hele køen, slækker de på kontrollen og giver tegn til at fortsætte.

De to tætliggende kontrolposter mindede mig om en anden overgang, på et andet sted, på en anden tid. Jeg var på vej på cykel fra Prag i Tjekkiet til Svenutie i Polen. Da jeg nærmede mig overgangen mellem Tjekkiet og Polen, så jeg to soldater eller grænsepolitimænd sidde og spille Backgammon. Da jeg nåede frem, løb de hver til deres post. Den første checkede mit pas og stemplede for udgang, og den anden, ved den næste post kiggede i passet, og begyndte at checke de 'Black-listede'. Jeg sagde til ham at det var spild af tid, for han ville ikke finde mig på den liste – i stedet kunne han måske fortælle, hvor jeg kunne veksle penge. Han grinede, lukkede hæftet og forklarede mig, hvor jeg skulle gå hen. Jeg takkede ham, og han gik tilbage til Tjekken for at forsætte det spil jeg havde forstyrret.

Planen i Tjekkiet at køre uden om Prag, og køre mod Brno. For dem som ikke har været i Brno, og som holder af smukke naturoplevelser, er Brno meget anbefalelsesværdig, fordi der er nogle meget smukke drypstenshuler.

GPS'en havde i dette område kun meget få muligheder og forblev tro mod den rute, jeg havde planlagt

hjemmefra. Jeg kørte gennem hele Tjekkiet uden at veksle penge. Benzin fyldte jeg på med mit Shell kort, og jeg spiste min medbragte frokost. Jo længere man kører sydpå, bliver landet mere og mere fladt, og når man når Slovakia, kan man ikke undgå at sammenligne med Holland eller det sydlige Sverige. Paskontrollen med hjelm på, kaldte igen smilet fra politikvinden ved indgangen til Slovakia. Der var godt 60 km til Bratislava, og jeg besluttede at finde mig et sted at sove før byen. Efter et par forgæves forsøg ca. 20 km før byen drejede jeg af ved skiltning der viste hotel, ind i en skov. Hotellet var der og det var åbent. Lidt stille, men efter en hel dag i trafikken er stilheden god for sjælen. Prisen pr. nat var rimelig, og var li'som den pris jeg havde betalt for en camping overnatning en måned tidligere i Sverige. Det var et rum med tre senge, bad og toilet. En seng var rigelig til mig, men jeg måtte betale for hele værelset. Restauranten som lå godt 100 meter fra hotellet var selvstændig. Mens jeg sad udenfor for at spise, ankom der militære køretøjer. Det så ud som et slags møde. De lignede efterladte køretøjer fra alle mulige hære. Det lykkedes mig ikke at nå en konklusion om, hvorfor Slovakia har brug for en hær.

Menuen i restauranten var mindre nuanceret end antallet af forskellige militærkøretøjer. Den eneste slags kød man kunne få var kylling i forskellige varianter. Jeg forsøgte at spørge efter andre slags kød, men jeg må ha' lydt

uhøflig. Jeg tænkte bagefter at det nok var et tegn på mangel at de kun havde kylling – noget vi lykkeligt har glemt i vores lille smørhul. Prisen syntes mig så latterlig billig at jeg efterlod 30 % drikkepenge.

Da jeg stod op næste dag, var der ankommet endnu flere militær køretøjer, som var virkelig gamle. Hvis man gik efter uniformen var der nok tale om første verdenskrig. Mange motorcykler med sidevogne af forskellig slags, og pansrede køretøjer som havde tilhørt Sovjet blokken.

Morgenmad i restauranten, og jeg er på vej mod Ungarn. En hurtig paskontrol med smil på grænsen, køb af klistermærker til motorvejen, og jeg var på vej mod Budapest. Ikke for at besøge der, men bare for at køre forbi på vejen videre sydpå. Jeg havde aldrig forestillet mig at Ungarn var så fladt. Jeg ville næsten sige at Holland er et bjergland i forhold til. I Holland er der i det mindste overkørsler ved tog skinnerne og overkørsels ramper ved motorveje...

Intet under at der er nabostridigheder her. Man kan kigge ind af naboens vinduer, selv om de bor en kilometer væk.

Vejene er for det meste gode. Det er bare uheldigt, at de på kortene ligger lidt forskudt i forhold til virkeligheden. Af denne grund har GPS'en næsten hele tiden travlt med at planlægge en alternativ rute, så at 'bilen' vil 'ramme' vejen...men forgæves !!! Kun de gamle veje gav den 'lidt fred'.

Før jeg tog over grænsen til Serbien, stoppede jeg ved en Shell tank for at fylde på til 200 km i tanken, fordi jeg har Shellkort. Det viste sig, at de ikke kendte deres eget firmas kort. Den unge pige som arbejdede der, måtte have hjælp for at komme ud af de komplikationer, som jeg havde fået hende ud i.

Da jeg kørte ind til grænsekontrollen til Serbien, ville de pludselig se det grønne forsikringsbevis. Efter at have passeret fire lande uden at skulle bruge det, lå det selvfølgelig i bunden af tanktasken. Det tager derfor selvfølgelig nogle minutter at finde det frem, og jeg kører ind til siden for ikke at forstyrre trafikken. Da de har set det og alt er OK kører jeg videre til Beograd.

Trafikken på vejen er meget sparsom måske på grund af tidspunktet på dagen og afstanden til grænsen. På et tidspunkt begynder alle modkørende biler at blinke til mig med lyset. Jeg var derfor bange for at der var brændt en pære og jeg skiftede derfor til det lange lys.

Det hjalp lige meget, de fortsatte med at blinke til mig. Efter få kilometer vinker en politibetjent mig ind til siden. Han kontrollerer papirer og spørger om, hvor jeg skal hen og ønskede mig en god tur. Jeg bad ham om at kontrollere mit lys og han siger at alt er OK og at jeg i øvrigt ikke behøvede lys i dagtiden. Hvorfor har alle biler blinket til mig? spørger jeg ham. Det er ikke på grund af dig, men på grund af os, siger han. Da vi nu

alligevel talte sammen, spurgte jeg ham om overnatningsmuligheder. Han anbefalede mig at være opmærksom på prisen, da der var risiko for som turist at komme til at betale en høj pris. Du må hellere spørge i en restaurant om mulighederne, eller finde en privat indkvartering (bed and breakfast). Jeg takker ham og vinker farvel og er på vej til at finde overnatningsmulighed.

Første hotel jeg stødte på var lukket og også det næste mens det tredje var åbent og prisen lød rimelig. Restauranten lå separat men tæt på.

Efter at have pakket ud og skiftet tøj gik jeg i restauranten. Jeg studerede menukortet og bestilte. Tjeneren anbefalede noget andet som skulle være noget specielt. Jeg fulgte hans råd og havde ikke grund til at fortryde. Jeg gav ham 30 % i drikkepenge fordi jeg syntes at det havde været alle pengene værd. Morgenmad sagde han var ikke noget ikke noget særligt men jeg kunne godt få det i restauranten.

Vejenes tilstand i Serbien er ikke noget at prale af men ligner mest et patch work og føles også sådan når man kører MC. Jeg lærte hurtigt at stå op på motorcyklen, når jeg kørte over broerne. Eller var der fare for ikke at kunne sidde ned om aftenen. Det ser ikke ud til at de er bygget samtidig med vejene og er derfor ikke i samme højde.

Priserne for at køre på betalingsvejene har sikkert en eller anden logik, som jeg ikke kan gennemskue. Afstand og pris synes ikke at have noget at gøre med hinanden.

Om aftenen ca. 50 km fra grænsen til Makedonien stoppede jeg ved et motel i en lille landsby ved navn Dzap. Det er ikke sikkert at det fremgår på alle kort, men hvis Michelin havde haft et katalog med moteller kunne man sikkert se det der. Området er fantastisk, men jeg forstår ikke, hvorfor de bygger en landsby på et sådant sted. Byen er bygget op af bjergskråningerne men gennemskåret af en flod. Det kan godt være det for år tilbage har været en grænseby mellem Balkan og Adriaterhavet. Jeg har aldrig fundet ud af det.

Det var lidt svært at finde ud af befolkningens økonomiske forhold. På den ene side så man meget gamle biler på landvejene, men på den anden side var der godt besøg på de restauranter jeg besøgte.

Jeg sov den nat trygt med hensyn til banditten da den var låst inde i et ufærdigt natklubslokale som var stillet til rådighed for mig af motelejeren.

Det var lidt vanskeligt med hensyn til sproget, da jeg ville tale engelsk og de helst ville tale tysk. Om jeg havde været bedre stillet, hvis jeg havde kunnet tale tysk, kan jeg ikke bedømme.

Morgenmaden gav mig en overraskelse. Jeg troede at jeg bestilte sort kaffe og to gifler med marmelade og fik noget der lignede pitabrød marmelade og et glas mælk. På hvilket sprog hedder mælk kaffe? Måske på serbokroatisk? Min første association fik mig til at tænke på historien i biblen, hvor profeten Dvora som

hylder Yael som slår en krigsherre ihjel. ”Han beder hende om vand og hun giver ham mælk og smør....”.

Jeg var ikke kommet mig over overraskelsen fra morgenmaden før jeg fik en ny. Vejret var fantastisk godt og jeg havde mørke solbriller på. Da jeg kørte ind i en tunnel og det pludselig blev helt mørkt, fordi der ikke er lys i tunnelerne. Jeg skulle vælge mellem to muligheder, enten at risikere at køre ind i tunnelvægen eller stoppe og få et køretøj op bagfra. Jeg stoppede og tog solbrillerne af og startede hurtigt igen. Der skete ikke noget, men oplevelsen var chokerende. Herefter stoppede jeg i Serbien altid før jeg kørte ind i tunnelerne og tog solbrillerne af for at undgå yderligere chokerende oplevelser.

Trafikken ud af Serbien er ikke så nem, som i andre lande, der er stadig noget kommunistisk bureaukrati tilbage. Først spørger en toldbetjent om du har noget at fortolde. Dernæst kommer paskontrollen. Men fordi der var travlhed ved toldkontrollen, og jeg ikke havde noget at fortolde, kørte jeg forbi direkte til paskontrollen. Her bad de mig pænt om at køre tilbage til toldkontrollen. Her spurgte de efter penge, og jeg oplyste dem om at jeg havde 400 € og hun spurgte om det måske ikke var 4000 €. Jeg oplyste hende om at jeg ikke havde brug for så stort et beløb da jeg brugte kreditkort til betaling. ”have a nice trip” sagde hun, og jeg kørte videre til næste kontrol hvor jeg viste mit pas og slap ind i Makedonien.

Man må konstatere at der er stor forskel når man passerer grænsen. Man oplever større høflighed og venlighed i Makedonien oven på oplevelsen af manglen på dette i Serbien, hvor det mest drejer sig om appetit på at få penge ud af turister.

Ved første betalingsanlæg for kørsel på betalingsvej måtte jeg fjerne min øreprop for at være sikker på at jeg hørte rigtigt. I modsætning til prisen i Serbien, hvor prisen uanset afstand var

overhale, selv om andre gjorde det uden at kunne se om der var fri bane. Men jeg skal passe på mit eget liv og ikke de andres.

Det var meget varmt og jeg havde derfor lyst til at spise på kafeteria. Jeg bestilte to grillspyd, salat og to flasker sodavand. Prisen var den samme som morgenmaden med mælken, men nu var jeg jo også i Makedonien og ikke Serbien.

5 € var prisen i Makedonien 1 € På tankstationerne taler de engelsk.

Landskabet var fantastisk. Efter min mening var det det flotteste landskab på min rute øst for Adriaterhavet.

Ved indkørslen på den første betalingsvej undrede jeg mig over ikke at kunne se modkørende trafik og var derfor tilbageholdende med at

Makadonia

Jo længere jeg kom mod syd jo varmere blev det. Jeg kunne ligefrem mærke, hvordan jeg kom fra tidligt forår i Danmark gennem sent forår i Slovenien, begyndelse af sommer i Ungarn til rigtig sommer i Grækenland, da jeg kom her en tidlig aften. Mængden af insekter på visiret

var også jævnt faldende, efterhånden som jeg kom ind i sommeren. Det varme undertøj blev også langsomt flyttet fra kroppen til motorcykeltaskerne.

Da jeg kørte ind i Grækenland, kom jeg også ind i euroområdet og betalte med euro uden at skulle spørge. Den resterende valuta var nu souvenirs. Det var vanskeligere at finde hotel med rimelig pris end hidtil på ruten.

I en by lidt fra ruten havde jeg på en tankstation fået anbefalet et rimeligt hotel og som jeg fandt frem til.

Nu skulle jeg vænne mig til et for mig ukendt nyt alfabet, men mange grækere taler engelsk og er glade for at hjælpe.

Jeg var heldig med at komme til Piræus en dag tidligere end planlagt. Jeg fandt en lukket parkeringsplads, hvor jeg stillede motorcyklen to nætter. Inden jeg parkerede motorcyklen, havde jeg på et nærliggende hotel fået oplyst at de havde plads og en pris pr nat på "fifteen" altså 15 € men da jeg ville betale forud viste det sig, at de mente "fifty" altså 50 €. En kedelig sprogforbistring. Jeg fik dog forhandlet prisen ned til 40 €

Næste dag prøvede jeg at finde det rejsebureau, hvor min billet ventede på mig. GPS havde ikke kunnet finde adressen, men den viste sig også at være forkert. I modsætning til GPS kunne grækerne heldigvis hjælpe mig, da de kunne vise mig vej til en adresse som lignede den jeg søgte, og som viste sig at være den rigtige.

For at det ikke skulle være alt for nemt var paskontrol og kontrol af motorcyklens papirer placeret i to forskellige havne med flere kilometers mellemrum.

Det følte usikkert at færdes i trafikken i Piræus, Grækernes færdselskultur er om muligt endnu værre end israelernes, og det siger ikke så lidt. Hvis jeg ikke vidste det, kunne jeg tro at motoriserede køretøjer først var taget i brug for nylig og at færdselsregler var ukendte eller endnu ikke trådt i kraft. Der var mærkbart mange motorcykler, som sikkert har en pris, der er langt mindre, end de priser vi kender.

Færgen mellem Piræus og Haifa er en historie for sig selv. At kalde det en færgе er måske meget sagt. Det er snarere et fragtskib, hvor motorcyklen bliver kørt om bord i lasten sammen med trailere og lastbiler. Føreren har mulighed for at sejle med som passager men ikke nødvendigvis.

På overfarten talte jeg med nogle af besætningsmedlemmerne, som kunne tale engelsk. Det viste sig at besætningen bestod af teknisk personale fra Ukraine, maskinmesteren fra Azerbadjan, chefkok og hans medarbejdere, som ikke talte engelsk, fra Ægypten og kaptajnen fra Grækenland. Jeg spurgte et besætningsmedlem fra Ukraine hvordan de kommunikerede med ægypterne fra køkkenet, som indbyrdes talte arabisk. Han svarede, at de ikke kommunikerede med dem. Lyder det bekendt. Var der ikke noget

med Scandinavian Star, hvor det var en medvirkende årsag til katastrofens omfang.

Jeg spurgte om det var muligt at se deres nødstrømsanlæg, som jeg i mit erhvervsliv i mange år var beskæftiget med at bygge og vedligeholde. Svaret var, at et sådant anlæg ikke fandtes om bord.

Ekspeditionen og betjeningen i Haifa havn var en VIP værdig. Der var hovedsagelig tre grunde til dette. Vi talte samme sprog, jeg har kun dansk pas og de fattede sympati for min tur. Når jeg fortalte mine israelske venner oplevelsen af behandlingen i havnen, blev de meget overrasket. Normalt ville man opleve en helt anden behandling.

I Israel har man fire have, et blåt (Middelhavet), et rødt, et helligt (Geneserat sø) og et dødt. Jeg kender alle fire fra tidligere, så jeg havde ikke planlagt at se dem alle denne gang.

Jeg boede hos min datter 15 km udenfor Haifa. Vi tog sommetider til stranden i hendes bil for at bade og sole os. Det var spændende for mig at køre på motorcykel til den kibutz, hvor jeg er født, vokset op, som var rejsemålet og indgik i navnet for min rejse (Kbh. DK – Dafna IL). Min bror bor stadigvæk i kibutzen.

Jeg havde planlagt tidspunktet for turen, så det passede med et MC træf, som skulle være foregået i Dafna i pinsen. Da jeg kom frem til Israel talte jeg med min bror i telefon. Han kunne desværre fortælle, at arrangementet var aflyst, fordi budgettet ikke kunne

holde. Jeg spurgte ham om de ikke havde regnet med at sælge øl i tilstrækkelig mængde. Det plejer at redde et budget for et sådant arrangement i Danmark.

Det var dejligt at møde mange gamle venner, som havde mange spørgsmål om turen og oplevelserne på vejen. Idéen med at tage en sådan tur var fremmed for dem, da det er vanskeligt fra Israel at bevæge sig ad landvej til den omgivende verden. Der er også forskellig indstilling til israelske pas i nogle lande. Skift af statsborgerskab og opgivelse af israelsk pas, som krævet af dette, har været en fordel for mig.

Efter turen og besøg i Dafna tog jeg på besøg hos familie i Jerusalem. Det var mange år siden jeg sidst var i Jerusalem. Navnene på de byer jeg passerede, kendte jeg i forvejen, men jeg havde aldrig set byerne fra sædet på en motorcykel.

Jeg havde et lille problem med at finde frem til adressen i Jerusalem, da jeg havde efterladt mit kort hos min datter, som skulle bruge det for at møde mig den næste dag, for at følges ad til min søster. Det er heldigvis ikke så vanskeligt at stoppe undervejs med en motorcykel for at spørge om vej. Så det gik relativt nemt trods det manglende kort. Min familie tog mig på sight-seeing i Jerusalem i deres bil.

At mødes undervejs går nemt, når man kan holde kontakt via mobiltelefon, så min datter og jeg fandt nemt hinanden og fortsatte sammen til min søster i en kibutz i nærheden af Gazastriben.

Jeg blev i Israel flere gange spurgt om, hvordan det var at færdes med motorcykel. Jeg var nødt til at skuffe dem ved at fortælle, at de havde vundet førstepladsen over grækerne i dårlig færdselskultur. Jeg tror at mange uheld med motorcykler i Israel sker på grund af varmen. De undlader at tage sikkerhedstøj på, fordi det er så varmt. De fleste, som jeg har set i Israel på motorcykel, er klædt på i almindeligt tøj. Somme tider shorts og T-shirt, men dog med styrthjelm. Med en sådan beklædning kan selv det mindste uheld ende med hospitalsophold. Mange israelere har personligt kendskab til nogen, der har været ude for motorcykeluheld. For mig lyder det utroligt, da antallet af motorcykler i Israel, som har mere end 500 cc, kun er 6.500 stk. Det er en meget lille mængde for et land med sommervej i 9 måneder.

Efter 3 uger i Israel var jeg ombord på den samme færge i den samme kabine som på uturen. Jeg tror ikke, jeg vil kunne vænne mig til snavset og den uorden, der var på færgen, men den faste besætning lever øjensynlig med det.

I Piræus var der af en eller anden grund en ventetid på 1½ time for at komme fra borde og yderligere 1½ time for at blive ekspederet på havnen. Yderligere var der ekstrabetaling på 30 € til skibet for at komme fra borde og 50 € for toldbehandling. På uturen i Haifa var der ingen omkostninger.

Fra Piræus kørte jeg til Petra hvor jeg tog færge til Brindesi (Italien).

Efter tre dage på skibet mellem Haifa og Piræus var det en nydelse at komme ombord på en rigtig færge. Prisen for 14 timers sejlads var 125 DKK. Dvs halv pris i forhold til en tur Gedser Rostock som kun tager 2 timer.

Da jeg kørte fra borde i Italien følte jeg, at jeg var kommet tilbage til "civilisationen". Jeg spurgte om vej ud af havnen og turen gik nu nordpå langs vestsiden af Adriaterhavet.

Jeg besluttede mig for at tage almindelig landevej i stedet for motorvej, for vejstandarden er næsten den samme, men kun næsten fordi du kan møde traktorer og landsbrugsmaskiner på den almindelige vej. Efter næsten at have ramt en gravemaskine, som kørte ind på vejen fra højre, ændrede jeg min beslutning og vendte tilbage til motorvej. De mange kilometer jeg skulle køre indgik også i overvejslen. Jeg kørte ind i betalingsanlægget for motorvej for at tage indgangskort. På venstre side i forhold til mig var to knapper en for at få kort og den anden for at hæve bommen. Jeg stod stille og trykkede på første knap, og der skete intet. Så prøvede jeg knap nummer 2 med samme resultat. Efter endnu et forsøg kaldte jeg på en vagt. Han bad mig køre lidt tilbage og intet skete. Lidt frem heller ikke. Så prøvede han at aktivere følerne med hånden, heller ikke noget skete. Så siger han det til en kollega, som kom til for at hjælpe et øjeblik på italiensk. Han gik ind i et lille rum og kom tilbage med en metalspand. Han bevægede den foran følerne, og miraklet skete, kortet kom

ud. Han trykkede på den anden knap og vejen var åben. Jeg overvejer at klage over, at min "bandit" skal køre på et skraldespandskort. Jeg kørte dog videre. Men næste gang vil jeg overveje at medbringe min egen skraldespand.

Om aftenen tog jeg til en lille landsby ved kysten. Allerede på vejen besluttede jeg mig for at prøve deres pizza. Den kommer jo fra Italien. Jeg prøvede tre forskellige og blev ikke skuffet. Det syntes, som om at pizza bagt i Italien og i Danmark kun har navnet til fælles.

Efter en lang næste dag kørte jeg ind i Bolzano. Byen ligger fantastisk smukt ca. 100 km syd for Brennerpasset. Jeg spurgte om prisen på et værelse på et trestjernet hotel. Det kostede 70 € Det fik mig til at se fem stjerner. Jeg spurgte om et alternativ og blev henvist til en pension to kilometer ned af vejen. Her sagde de, at det ville koste ca. 30 € Jeg fandt stedet og fik oplyst at prisen var 15 € Hurra for den lille forskel, jeg tog værelset. Aftensmad spiste jeg i et pizzeria som lå ca. 300 meter fra pensionen. Pizzan gav mig hjemve, det var fuldstændig den samme pizza som normalt serveres i Danmark. Det er utroligt, hvad få

hundrede kilometer kan betyde for en pizzas kvalitet.

Brennerpasset blev passeret i fint vej og var en flot oplevelse. Temperaturen begyndte også at blive mere behagelig efter mange dage i varme. Men det var kun midlertidigt. Så snart jeg kom ned fra højden, steg temperaturen igen. I SMS besked angav jeg, at jeg sendte fra Beirut. På spørgsmål fra familien svarede jeg, at der også findes et Beirut i Tyskland, som er mere stille end Beirut i Libanon.

Hvis vejret tillod det ville jeg næste dag køre hjem i et stræk (750 km).

Jeg stod tidligt op for at køre i de kølige timer, og jeg var heldig for vejret var fint uden vind. Kløkken 17.00 sendte jeg SMS med besked om, at jeg forventede at være hjemme om fire timer. Og sådan blev det.

Jeg var heldig med vejret på hele turen og tog først regntøjet frem, da jeg pakkede kufferten ud derhjemme efter lidt mindre end 7.000 km. Vil jeg gentage turen? Det kan godt være, hvis prisen på færebillet mellem Piræus og Israel havde et rimeligt niveau.

Gadi.

-----0000-----

"Foråret er den herlige tid, hvor vi alle iler ud i det fri for endelig at kunne indånde en frisk benzindunst."

Carlo Manzoni

-----0000-----

Vintermøde 2008

Det kommende års vintermøde finder sted i ”Trente Mølle”, Ny Stenderup ved Broby på Fyn nær Fåborg i weekenden d. 1.- 3. februar 2008.

Prisen for at deltage andrager kr.: 400,-

Betalingsfristen er sat til senest d. 12. januar 2008.

Redaktøren

-----0000-----

Senior MC-arrangementer 2007

* angiver at der er tale om et af klubbens egne arrangementer.

* 14-16/9 Efterårstræf i Bogensholm-lejren ved Ebeltoft.
Arr.: Gitte & Finn Hansen, Bente Nielsen, Peter Therkildsen,
Bette Søren, Børge Brøner og Inger Jensen.

22/9 & 23/9 Løvfalds- og madpakketur
Start på Køge Torv kl. 10,00
Begge dage
Se inde i bladet
Info: William

Senior MC arrangementer 2008

* 1-3/2 Vintermøde ved Trente Mølle,
Ny Stenderup v/Broby

* 18-20/4 Forårstræf med generalforsamling på ”Klinteborg”, Ordrup v/Fårevejle

* 6-8/6 Sommertræf i ”Hvide Klit”,
ved Lyngså

Nye medlemmer.

679 -42 JørgenChristensen
Ulvøygaten 35
N-5537 Haugesund
0047 5272 7960
mob.: 0047 4100 2877
jorgen.christensen@chello.no
Honda Shadow 750

680-55 John Kulas
Baldersvej 10
4700 Næstved
5573 3927
mob.: 2010 2504
kulas@stofanet.dk
Yamaha Drag Star 1100

680-56 Anita Kulas
Baldersvej 10
4700 Næstved
5573 3927
kulas@stofanet.dk
Yamaha Drag Star 1100

681-58 Bente Thyrrerstrup
Thomsensgade 24 B
7800 Skive
mob.: 2735 7177
bentethyrrerstrup@sol.dk
Lifan LF 250

681-55 Hans Topp
Thomsensgade 24 B
7800 Skive
bentethyrrerstrup@sol.dk

682-57 Henrik Vilhof
Irisvej 10
2680 Solrød Strand
2124 9181
vilhof@sol.dk

683-44 Kurt Holt
Gunnens Allé 11
5450 Otterup
6482 5151
mob.: 2481 9906
kurt.holt@mail.dk

Vi byder alle vore nye medlemmer
velkommen i klubben, og håber at vi
kan leve op til Jeres forventninger.

----0000-----

"Et smil koster mindre end strøm. Og det er nemmere at lyse op med."
Anonym

Madpakketur til Tange Værket